

NOVA GORICA: Pogovor z igralko SNG

Nova Gorica Patrizio Jurinčič Finžgar

Tutošomato, igralka za muzikale

Z igralko SNG Nova Gorica Patrizio Jurinčič Finžgar, tržaško Slovenko, sva se srečali na siv in deževen jesenski dan. Takih dni ne mara, vseč sta ji poletje in sonce. Ker taka tudi je. Sončna, prijazna, nasmejana in vesela. Hkrati pa razmišljujoča in osredotočena.

V otroštvu Patrizia Jurinčič Finžgar ni sanjnila o igralskem poklicu, dokler je ni v višjih razredih osnovne šole pritegnilo sodelovanje v amaterski gledališki skupini. Danes je življenje Borštnikove nagrajenske za mlado igralko zelo zaznamovano z željo po raziskovanju glasbenega gledališča in razvijanju pevskega talenta; zelo rada pa tudi, v vlogi animatorke in režiserke, sodeluje z amaterskimi mladinskimi skupinami.

Ko sem se pripravljala na intervju, sem ugotovila, da v mnogih predstavah požete. Kdaj se je rodila ljubezen do glasbe?

„S petjem sem se začela resneje ukvarjati šele na akademiji, pred tem sem kot deklica pela v pevskem zboru, to je vse. Med študijem smo veliko raziskovali pojem 'gledališka strategija', to je način, kako sporočilo pride do gledalca. Ugotovila sem, da rada pojem, da rada podajam vsebino prek pesmi, ker do gledalca prodre hitreje in močneje kot sama beseda. Nisem izobražena glasbenica. Šele v zadnjem obdobju sem se začela ukvarjati tudi s pevsko tehniko, ker besedila, ki mi pridejo na pot, od mene to tudi zahtevajo.“

Takšno besedilo je tudi bizarna opereta Peter Kušter, vloga v tej predstavi je bila vaša prva v novogoriškem gledališču.

„(se zamisli) Zanimivo je, da je bila prav ta prva. Izpostavila sem se kot igralka, pevka in animirala sem lutko. Večno bom hvaležna za ta začetek, ki je metafora za vse, kar me zanima, združeno v en izdelek.“

Poseben izdelek je strastna in norosti polna komedija Barufe, kjer tudi niste samo igrali.

„V srcu mi bodo ostale ne le kot intenzivna igralska izkušnja, ampak predvsem kot predstava, v kateri so mi zaupali prevajanje in lektoriranje besedila. Hvaležna sem režiserju Vitu Tauferju, da mi je slepo zaupal nalogo, ki mi je ni pred tem še nihče. Navdušil se je nad šavrinjskim dialektom, slovenskim istrskim narečjem, ki ga danes govorijo le še redki, med njimi moj oče. Nikoli ne bom pozabila njegovega odziva, ko je gledal predstavo.“

Ko sva že pri jeziku. Nova Mlakarjeva predstava, v kateri nastopate, ima poseben jezik in zanimiv naslov.

„V Trstu recemo 'tutošomato', kot če bi rekli

'vseukop' ali 'konckoncu'. Igram Katarino, hčerko Baptiste Minole (Iztok Mlakar), moji sestri sta Chiara (Urška Taufer) in Bianca (Tjaša Hrovat). Mislim, da Katarina predstavlja zverinsko plat ženske, ki jo velikokrat potlačimo, da ne bi izgubile svoje ženstvenosti. Težko pa bi rekla, da se prepoznam v njej ali v njenih pogledih na feminizem. Gre namreč za stereotip ženske, ki ga bodo gledalci takoj prepoznali. Občinstvo lahko pričakuje mlado igralsko ekipo, z Iztokom Mlakarjem na čelu, in primorsko energijo, ki je zapakirana v pristni goriški jezik.“

Za ljubiteljico glasbenega gledališča je sodelovanje z Iztokom Mlakarjem ...

„Velik privilegij, cenim in občudujem ga. Odkar se zanimam za muzikale, mi ljudje radi rečejo: 'Ah, to je ameriški žanr, Slovenci tega ne znamo.' Meni je dana možnost, da od blizu spremljam človeka, ki ustvarja izvrstne glasbene predstave, in to v slovenščini. Poskušam se od njega učiti. Verjamem, da muzikali polnijo (tudi slovenske) dvorane z razlogom. Želim si, da bi lahko gledalcem ponudili več izvirnega in več slovenskega na tem področju.“

Letos poleti ste si rekli: "Grem pogledat, kako delajo muzikale v Ameriki." S kakšnimi novimi spoznanji in znanji ste prišli nazaj?

„Na Broadwayu sem si ogledala lepo število muzikalov, v spominu mi bodo ostali predvsem igralci - pevci, ki so na obeh področjih enako vrhunski. Sicer pa sem se v New Yorku udeležila delavnice za muzikal. Imela sem različna predavanja - zgodovina muzikala, balet, tehnika petja, interpretacija pesmi ... Profesorji so odlični: študente spodbujajo in podpirajo ter jim pomagajo nadgraditi znanje. Verjamejo, da so vrhunski rezultati predvsem posledica discipline in trdega dela. Ta mentaliteta mi je blizu. Zdi se mi, da v Sloveniji bolj cenimo ustvarjalce, ki delajo 'z navdihom'. Jaz imam rada disciplino, verjamem v trdo delo in v to, da se lahko izboljšujem. Delo lahko narediš, navdiha ne moreš, lahko samo čakaš, da pride.“

Na novogoriškem odru vas bomo od decembra srečevali v glasbeni predstavi Zadnjih pet let.

„To je muzikal skoraj brez govornega dialoga. Igram igralko, ki si želi uspeti v gledališkem svetu. Cathy čuti pritisk, ki ga sama kot igralka dobro poznam, njena zgodba je kot protiutež zgodbi njenega zelo uspešnega partnerja Jamieja (Danijel Malalan). Zelo uživam v tej predstavi, ki je bila zame velik pevski izziv.“

ANIKA VELIŠČEK

Foto: arhiv Patrizie Jurinčič Finžgar

Patrizia Jurinčič Finžgar

